>Joo mä tiedän, kirjoitan monia tarinoita. Mutta fiiliksen mukaan. En ite tykkää pakottaa tekstiä sillon kun ei keksi joten kirjoitan useita tarinoita inspiraation mukaan. < Tohtori Timonen heräsi. Hän katsoi valkoista, likaista kattoa. Hän nousi istumaan. Timonen oli valkoisessa huoneessa ja hänen sänkyään vastapäätä oli rautainen ovi. Timonen nousi seisomaan, hänen päätään särki. Hänellä ei ollut vaatteita, eikä hän tiennyt missä oli. Hän hieroi päätään ja mietti miten oli päätynyt sinne missä tällä hetkellä oli, mutta hänen aivonsa löi tyhjää. Timonen alkoi täristä ja hän tunsi joen virtaavan pitkin ihoaan. Hän tiesi ettei hänellä ollut paljoa aikaa. Timonen hyppäsi nopeasti rautainen oven eteen ja alkoi takoa sitä nyrkeillään huutaen: "Päästäkää minut ulos täältä! Minulla on ahtaanpaikan kammo!" Timonen oli hetken ehtinyt hakata ovea kun sen takaa kuului juoksuaskelia ja joku huusi: "Jumalan tähden älkää hakatko sitä ovea ennen kuin lyötte sen saranoiltaan!" Timonen kuuli kuinka avain työnnettiin lukkoon ja Timonen hyppäsi nopeasti takaisin sänkyynsä piiloutuen peittoon. Ovi aukesi ja sisään astui pitkä ruskea silmäinen mies. Mies oli pukeutunut valkeaan pukuun ja tällä oli harmahtavat hiukset jotka oli sidotu nutturalle pääntaakse ja hänen pitkä partansa oli sidottu tiukasti hänen rinnalleen laskeutuvaksi tötteröksi. "Olette näemmä herännyt." Mies sanoi katsellen häntä mantelin muutoksilla silmillään. "Niin olen." Timonen sanoi hitaasti. "Voisitteko mahdollisesti kertoa minulle missä olen ja miksi?" Hän kysyi mieheltä. "Olette Helsingin mielisairaalassa ja syy siihen on se että juoksitte ympäri katuja ja väititte poliisille nähneenne valtavan porkkanan ajavan autoa." Mies sanoi katsellen Timosta. Timonen oli hämmästynyt ja häneltä kesti hetki ajatella asiaa kunnes sanoi: "Minä olen Helsingin yliopiston käynyt Tohtori enkä varmasti mikään mielipuoli. "Niin mutta myöhemmin kun me saavuimme paikalle unohdit parinminuutin jälkeen kaiken ja kysyit mitä oli tapahtunut joten nukutimme sinut jabtoimme tänne tutkittavaksi." Timosesta selitys kuulosti sinänsä järkevältä mutta silti kummalliselta. "Milloin pääsen pois?" hän kysyi. Mies pudisti päätään ja vastasi: "Ensiksi me tutkimme sinut ja tarkistame tilanne." Timonen nyökkäsi ja päätti jättää asian siihen. "Missä minun vaatteeni muuten ovat?" "Lattialla sängyn vieressä." mies vastasi. Timonen nyökkäsi ja sanoi: "Kiitos minä olen muuten tohtori Timonen." "Minä olen lääkäri Ding Dang wu." Timonen nyökkäsi ja kysyi vielä: "Minulla on ahtaanpaikan kammo voinko vaihtaa huonetta?" "Järjestän sen." Wu sanoi. Sitten hän kumarsi niin syvään että löi päänsä lattiaan ja hoippui ulos huoneesta.